

рѣчь предстоящи-тѣ да паднѣтъ до землѣ-тѣ. А священникъ-тѣ, като земе въ двѣ-тѣ си рѣцѣ кадильницѣ и подсвѣщникъ со съ свѣщѣ, стои предъ престолъ-тѣ и праве крѣстно знаменіе, казувайки: Премудрость! прѣсти! за да возбуди (насерчи) съ тѣя слова предстоящи-тѣ кѣмъ особито вниманіе. Слѣдъ това обрашайки на западъ кѣмъ народъ-тѣ священникъ-тѣ произноси: „Свѣтъ Христовъ просвѣщаетъ всѣхъ“, тогива, кога всички-тѣ христіане вече сѣя поклонили дору до землѣ-тѣ. Чтѣ значи това? съ думы-тѣ: свѣтъ Христовъ просвѣщаетъ всѣхъ, кои-то сѣя произношѣтъ средъ читанье-то на ветхозавѣтны-тѣ книги, священникъ-тѣ напминава, чи ветхозавѣтны-тѣ людѣе, писаніе-то на кои-то сега нѣ что сѣя чите и пакъ тойчасъ шесе чите (2-та парамія), озарялися съ истій-тѣ Божій свѣтъ, кой-то и сега просвѣщава всички-тѣ, кои сѣя пріели христіанство-то и кои сѣя готвѣтъ кѣ просвѣщенію т. е. кѣмъ крещеніе-то, или оглашаемы-тѣ. Свѣща-та въ священнически-тѣ рѣцѣ напминава онѣзи древный обычай, по кой-то въ великій-тѣ постъ, тѣ, кои-то сѣя готвили да сѣя крѣстѣтъ, предъ излизанье-то имъ отъ цѣрквѣ-тѣ, крѣстообразно сѣя осѣнявали съ запаленѣ свѣщѣ (*) въ знакъ на онѣзи благодатенъ свѣтъ, отъ кой-то они ще сѣя сподобѣтъ да пріемѣтъ въ святое-то крещеніе.

Народъ-тѣ предъ священнической-тѣ возгласъ: „Свѣтъ Христовъ просвѣщаетъ всѣхъ“ поклонявасѣя до землѣ-тѣ. Сегашній-тѣ тойзи обычай напминава онози время, кога въ въ великій-тѣ постъ въ цѣрквѣ-тѣ стояли много оглашенны, кои-то сѣя готвили за крещеніе, кое-то они обыкновенно пріимали въ предпраздникъ-тѣ на свѣтло-то Христово Воскресеніе (**). Оглашенны-тѣ стоейки въ цѣрквѣ-тѣ при Богослуженіе-то длжны были да не гледѣтъ алтарнѣ-тѣ святыни, коя-то сѣя открывала вслѣдствие на отваранье-то на царски-тѣ двери при осѣненіе-то со съ свѣщѣ. Ето за что оглашенны-тѣ, быдейки въ чувство на недостойнство-то си да гледѣтъ святаѣ святыхъ,

(*) Eycholog. Goar. not. in miss. praesantif. Joseph. Bingham. origin. sive Antiqu. Eccles. 1. X. cap. 2. § 8 lib. XII c. 4 § 4.

(**) Ето за что въ Великденъ при литургіѣ-тѣ сѣя иѣе: елицы (кои-то) во Христа крестистесѣя, во Христа облекостесѣя. Аллилуіа. По новобългарски: Вы, кои-то сте сѣя крѣстили во Христа, во Христа сте сѣя обекли. Хвалите Бога. (Гал. 3. 26. 27). Истій-тѣ стихъ сѣя иѣе при литургіѣ-тѣ и въ праздниці-тѣ: Божикъ, Крещеніе-то Господне (Водици-тѣ), Пятдесятницѣ-тѣ, въ Лазаревѣ-тѣ и въ Великѣ-тѣ сѣботы, и все за това, чи въ древность-тѣ въ тѣя дни крычали оглашенны-тѣ.